

ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถ
การทำโครงการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

The effect of learning management by using historical methods together
with context-based learning to develop ability to do projects
of Prathomsuksa 6 students

กิตติภูมิ พงษ์พิมาย, รังรอง งามศิริ, ญดาภัก กิจทวี

Kittipoom Pongpimai, Rungrong Ngamsiri, Yadaphak Kittawee

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

Master of Education Program in Curriculum and Learning Management

Kanchanaburi Rajabhat University

Corresponding Author E-mail: poptio1985@gmail.com

Received 30/05/2023 | Revised 22/06/2023 | Accepted 23/06/2023

บทความวิจัย (Research Article)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการทำโครงการ หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาล 1 (วัดเทวสังฆาราม) ในพระสังฆราชูปถัมภ์ ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี 1 ห้อง จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 1.00 แบบประเมินความสามารถในการทำโครงการที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ และมีเกณฑ์การให้เป็นแบบรูปรีค มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ ที่มีลักษณะเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.63 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.40 การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งมีระยะการทดลอง 3 ระยะ คือ ระยะก่อนทดลอง ระยะทดลองและระยะหลังทดลอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการทำโครงการหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ผลการจัดการเรียนรู้; วิธีการทางประวัติศาสตร์; บริบทเป็นฐาน

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the ability in doing projects after learning management by using historical methods together with context-based learning, and 2) to compare the academic achievement in history subject of Prathomsuksa 6 students before and after learning management by using historical methods together with context-based learning.

Samples used in this research were selected with cluster sampling from 1 classroom, consisting of 30 Prathomsuksa 6 students at Municipal School 1 (Wat Thewasangkaram) under the Patronage of the Supreme Patriarch, located in Ban Nuea Sub-district, Mueang Kanchanaburi District, Kanchanaburi Province, in the academic year 2022. The research instruments used in this research included learning management using historical methods together with context-based learning with a content validity index of 1.00. The ability in doing projects assessment form was a 5-level rating scale and rubric criteria scoring, with a content validity index ranging from 0.80 to 1.00, and a reliability index of 0.98, and a history subject academic achievement test was a four-option multiple-choice test with 20 items, with the content validity index ranging from 0.60 to 1.00, and a reliability index of 0.78; the difficulty index ranged from 0.63 to 0.80, and the discrimination index ranging from 0.20 to 0.40. This research utilized an experimental research design with three phases: pre-experiment, experiment, and post-experiment. The statistical analysis used to analyze the data included percentages, means, standard deviations, and dependent t-test. The research findings revealed that: The overall ability in doing projects of Prathomsuksa 6 students after learning management by using historical methods together with context-based learning was at a very high level. The academic achievement in history subject of Prathomsuksa 6 students after learning management by using historical methods together with context-based learning was higher than before with a statistical significance level of 0.05.

Keywords: the effect of learning; management by using historical methods; context-based learning

บทนำ

ประวัติศาสตร์ (History) เป็นวิชาหนึ่งที่ถูกระบอบอยู่ในคุณลักษณะของความรอบรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 การศึกษาประวัติศาสตร์มีประโยชน์ต่อผู้ศึกษาในแง่ของการพัฒนาทางความคิด ช่วยให้ผู้ศึกษามีความคิดกว้างขวาง เฉลียวฉลาด มีไหวพริบ ทันเหตุการณ์ ทันสมัย ทันคน ช่วยฝึกเยาวชนให้มีความเข้าใจและแสดงออกอย่างถูกต้อง ที่สำคัญคือประวัติศาสตร์สอนให้รู้จักคิดเป็น การศึกษาประวัติศาสตร์โดยการคิดวิเคราะห์ตีความหลักฐาน ตลอดจนวิธีการใช้เหตุใช้ผลและการวิพากษ์วิจารณ์นั้นย่อมมีประโยชน์มาก ช่วยให้สามารถเข้าใจและเข้าถึงปัญหาได้เพราะสามารถ แยกแยะความแตกต่างของเหตุผลและหลักฐานได้ว่าเชื่อถือได้มากหรือน้อยเพียงใด ความสามารถอันนี้ เรียกว่า “ความฉลาด” ความฉลาดสามารถแยกแยะได้ว่าอะไรคือความจริง และอะไรคือความจริง น้อยหรือไม่จริง ความสามารถแยกความจริงหรือไม่จริงนั้นเป็นสิ่งที่ประวัติศาสตร์มอบไว้ให้แก่ผู้ศึกษา(दनัย ไซโยธา, 2551: 7) ดังที่ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ ของการศึกษาประวัติศาสตร์ ไว้ในหนังสือพระราชนิพนธ์ เรื่อง “สะพาน” รวมบทความทางประวัติศาสตร์ ว่า

“ประโยชน์อย่างหนึ่งของวิชาประวัติศาสตร์ คือช่วยให้ผู้ศึกษาได้รู้จักใช้ความคิดรู้จักหาเหตุผลจากข้อมูลต่าง ๆ ที่มีอยู่ เป็นการลบล้างและทำให้ได้รับความรู้อันเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตและปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ในแง่ประวัติศาสตร์มิได้ขึ้นอยู่กับข้อมูลที่รวบรวมไว้เพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับ การตีความประเมินคุณค่าของข้อมูลในแง่มุมใหม่ ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำได้อยู่เสมอ รวมทั้งยังเป็นการคาดคะเนแนวโน้มในอนาคตด้วย”

จากพระราชเสาวนีย์ในข้างต้น จะเห็นได้ว่าการศึกษาประวัติศาสตร์มีความจำเป็นต่อการพัฒนาผู้เรียนท่ามกลางบริบทของสังคมในศตวรรษที่ 21 ดังที่หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาล 1 (วัดเทวสังฆาราม) ในพระสังฆราชูปถัมภ์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี มีทักษะชีวิต มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขได้อีกทั้งหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาล 1 (วัดเทวสังฆาราม) ในพระสังฆราชูปถัมภ์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ก้าวสู่การเรียนรู้ การสอนในศตวรรษที่ 21 ให้เหมาะสมตามสภาพบริบทของตนเอง ที่นักเรียนจำเป็นต้องรู้เรื่องราวประวัติความเป็นมาของท้องถิ่นตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรัก ความหวงแหน ความภูมิใจในท้องถิ่น ซึ่งจังหวัดกาญจนบุรีมีประวัติความเป็นมาทุกยุคทุกสมัย ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ สมัยทวารวดี สมัยอิทธิพลขอม สมัยอยุธยาเป็นราชธานี สมัยธนบุรีเป็นราชธานี สมัยกรุงรัตนโกสินทร์เป็นราชธานี พบหลักฐานทางโบราณคดีมากมายตามถ้ำเพิงผา และตามลำน้ำแควน้อยแควใหญ่ ดังคำขวัญประจำจังหวัดที่ว่าแคว้นโบราณ ด่านเจดีย์ มณีเมืองกาญจน์ สะพานข้ามแม่น้ำแคว แหล่งแร่ น้ำตก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของท้องถิ่นควรค่าแก่การอนุรักษ์ไว้เป็นอย่างยิ่ง (หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาล 1 (วัดเทวสังฆาราม) ในพระสังฆราชูปถัมภ์, 2561: 2)

จากการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สาระประวัติศาสตร์ คະแนนเฉลี่ยของวิชาประวัติศาสตร์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปี 6 โรงเรียนเทศบาล 1 (วัดเทวสังฆาราม) ในพระสังฆราชูปถัมภ์ ที่

ได้ระดับดีขึ้นไป ในปีการศึกษา 2563 มีคะแนนเฉลี่ย 40.97 คะแนน ปีการศึกษา 2564 มีคะแนนเฉลี่ย 54.59 คะแนน จะเห็นได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่มีผลการเรียนในรายวิชาประวัติศาสตร์ต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดร้อยละ 60 (รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) โรงเรียนเทศบาล 1 (วัดเทวสังฆาราม) ในพระสังฆราชูปถัมภ์, 2563-2564) จากผลวิเคราะห์คะแนนดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนเป็นตัวแปรสำคัญในการเรียนรู้ของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่เน้นวิธีการสอนด้วยการบรรยาย การเล่าเรื่อง กิจกรรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่ยังยึดเอกสาร มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ไม่สอดคล้องกับวิธีสอนและเนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จึงมีผลทำให้ผู้สอนและผู้เรียนขาดปฏิสัมพันธ์ในกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สำคัญ ผู้เรียนกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนไม่มีกิจกรรมในการทำงานร่วมกัน ไม่มีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้เกิดความเห็นแก่ตัวระหว่างผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูงกับผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ จึงทำให้วิชาประวัติศาสตร์เป็นวิชาที่น่าเบื่อสำหรับผู้เรียน และเป็นผลทำให้ผลการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ต่ำลง ซึ่งทำให้คุณภาพของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตรลดลง วิธีสอนแบบโครงการเป็นการใช้วิธีการสอนแบบโครงการบูรณาการในรายวิชาประวัติศาสตร์ เพื่อให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ความรู้ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์กระบวนการแก้ปัญหาและตัดสินใจ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การทำงานเป็นกลุ่ม การนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการเรียนรู้โดยยึดหลักการการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (อารีรัตน์ วัฒนสิน, 2543, หน้า 8-15) ซึ่งสอดคล้องกับ โกวิท ประวาลพุกษ์ (2545, หน้า 5) ที่กล่าวไว้ว่าการเรียนรู้โดยโครงการเป็นกิจกรรมที่นำไปสู่การพัฒนาสมองได้เป็นอย่างดี ผู้เรียนต้องใช้วิธีการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ทำให้สมองทำงานทุก ๆ ส่วน การทำงานเป็นกลุ่ม การร่วมมือทำงานร่วมคิด ร่วมทำงานก็จะยิ่งทำให้บุคคลพัฒนาความรู้ไปถึงขั้นสูงสุด เป็นความรู้แบบขยายประโยชน์ต่อสังคม ทำให้สังคมเป็นสุขเป็นหนึ่งเดียวกัน นอกจากนี้การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านโครงการทำให้มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับข้อเท็จจริงจะถูกเชื่อมโยง เป็นเรื่องเดียวกันในลักษณะของความสัมพันธ์ และการเชื่อมโยงอันจะสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นได้อย่างหลากหลาย สามารถนำความรู้มาช่วยทำโครงการ เรียนรู้จากการทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักการหาข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ ด้วยตนเอง ฝึกทักษะการสื่อสาร รู้จักการคิดแก้ปัญหา (วรารณ ตระกูลสถิตย์, 2553: 2)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่องผลการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำโครงการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสามารถศึกษาเรื่องราวในประวัติศาสตร์ ผ่านการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน ซึ่งจัดเป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนยุคปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีทักษะการคิดวิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการทำโครงการ หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน อยู่ในระดับดี
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาล 1 (วัดเทวสังฆาราม) ในพระสังฆราชูปถัมภ์ ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ประเภท คือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1 แบบประเมินความสามารถในการทำโครงงาน เป็นแบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริก (Rubric scale)

2.2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ วิธีการเลือกโดยใช้ค่าความยากง่ายที่อยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกที่อยู่ระหว่าง 0.20-1.00

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากงานบัณฑิตศึกษา สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล 1 (วัดเทวสังฆาราม) ในพระสังฆราชูปถัมภ์ ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ที่ผู้วิจัยต้องการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. นำการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผ่านการตรวจและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 1 (วัดเทวสังฆาราม) ในพระสังฆราชูปถัมภ์ ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 30 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ระยะก่อนทดลอง

ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบประเมินความสามารถในการทำโครงงาน ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว บันทึกคะแนนไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลหลังการทดลอง

ระยะทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีทั้งหมด 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1) กำหนดประเด็นที่ศึกษา 2) วางแผน 3) ปฏิบัติการเรียนรู้ 4) สะท้อนคิด เชื่อมโยงข้อมูล 5) ประยุกต์ใช้ความรู้ 6) ประเมินผลการศึกษา

ระยะหลังทดลอง

ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและประเมินความสามารถการทำโครงงานด้วยแบบประเมินความสามารถการทำโครงงาน ประกอบด้วย 1) การกำหนดประเด็นที่ศึกษา 2) การวางแผน 3) ปฏิบัติการเรียนรู้ 4) วิเคราะห์เชื่อมโยงองค์ความรู้ 5) นำเสนอผลการศึกษา 6) สะท้อนคิด ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว บันทึกคะแนนไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลหลังการทดลอง

ผลการวิจัย

ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยสรุปผลวิจัยดังนี้

1. ความสามารถในการทำโครงงาน หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความสามารถในการทำโครงงาน

ค่าสถิติ	ความสามารถในการทำโครงงานประวัติศาสตร์รายกลุ่ม						ผลรวมทั้ง 6 กลุ่ม		ระดับคุณภาพ
	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 3	กลุ่ม 4	กลุ่ม 5	กลุ่ม 6	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าเฉลี่ย	4.31	4.36	4.36	4.52	4.63	4.57	4.46	0.49	ดีมาก
S.D.	0.50	0.50	0.49	0.49	0.48	0.50			

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐานก่อนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t
คะแนนก่อนเรียน	30.00	10.93	1.88	16.70*
คะแนนหลังเรียน	30.00	15.57	1.58	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาความสามารถในการทำโครงงาน หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลการประเมินความสามารถในการทำโครงงานประวัติศาสตร์ของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐานประกอบไปด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการทำโครงงาน ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 1) กำหนดประเด็นที่ศึกษา 2) วางแผน 3) ปฏิบัติการเรียนรู้ 4) สะท้อนคิดเชื่อมโยงข้อมูล 5) ประยุกต์ใช้ความรู้ 6) ประเมินผลการศึกษา โดยในแต่ละขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐานมีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการทำโครงงาน มีปัจจัยดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดประเด็นที่ศึกษา มีการจัดการเรียนรู้โดยครูผู้สอนยกตัวอย่างเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่มีบริบทใกล้เคียงกับสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ชุมชน บ้าน และโรงเรียนของนักเรียน ซึ่งเป็นการที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ท้องถิ่นที่นักเรียนรู้จักและเป็นเรื่องราวใกล้ตัวและเป็นการฝึกตั้งคำถามจากเหตุการณ์ที่ครูผู้สอนยกตัวอย่างเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์บริบทใกล้เคียงกับสภาพแวดล้อมของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการกำหนดประเด็นปัญหาได้เป็นอย่างดี ดังที่ จินดา พรหมณ์ชู (2553: 20) กล่าวถึงขั้นกำหนดสถานการณ์ว่า ครูผู้สอนควรนำบริบทที่ใกล้ตัวนักเรียนมาแนะนำเพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องเรียนรู้ โดยกำหนดสถานการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียนหรือสถานการณ์ที่ผู้เรียนสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนได้นึกถึงและอภิปรายเกี่ยวกับสถานการณ์ดังกล่าวว่าเกิดขึ้นที่ไหน เมื่อใด อย่างไร และผลเป็นอย่างไร ให้ผู้เรียนได้กำหนดปัญหาและคิดหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และสิริวรรณ ศรีพหล (2553: 142-145) ได้กล่าวถึงขั้นกำหนดปัญหาและการตั้งสมมติฐาน การกำหนดปัญหาเป็นขั้นตอนแรกของวิธีสอนโดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ แต่ก่อนที่ผู้เรียนจะกำหนดปัญหาได้นั้น ครูผู้สอนต้องให้นักเรียนฝึกการสังเกตหรือตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องราวของเหตุการณ์ในอดีต หรือการกระทำของบุคคลในประวัติศาสตร์ เพื่อให้เกิดข้อคิดว่ามีจุดใดหรือประเด็นที่สามารถนำมากำหนดเป็นปัญหาเพื่อการศึกษาและค้นหาคำตอบได้

ขั้นที่ 2 วางแผน เป็นขั้นที่ครูผู้สอนให้นักเรียนร่วมกันวางแผนการค้นหาลักษณะและรวบรวมหลักฐาน ขั้นต้นและหลักฐานชั้นรอง ทั้งที่เป็นลายลักษณ์อักษร และไม่เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งนักเรียนได้แบ่งหน้าที่ ในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลให้มีความหลากหลาย นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนคนอื่น ซึ่งการที่ ครูผู้สอนได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันส่งผลให้นักเรียนได้เรียนรู้และมีการวางแผนรวมถึง การแบ่งหน้าที่กันภายในกลุ่มได้อย่างมีคุณภาพ ทำให้ความสามารถในการวางแผนของนักเรียนได้รับการ พัฒนาดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับพัชรินทร์ ศรีคำ (2559: 29-33) ที่กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ บริบทเป็นฐานว่า การสร้างประสบการณ์ (Experience) คือ ขั้นตอนให้ผู้เรียนได้ร่วมมือทำกิจกรรมกลุ่ม ปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนคนอื่น ๆ ในบริบทของผู้เรียน เพื่อรวบรวมข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับบริบทที่ศึกษาค้นคว้า

ขั้นที่ 3 ปฏิบัติการเรียนรู้ เป็นขั้นที่ครูผู้สอนให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ รวบรวมข้อมูล สืบค้น ข้อมูลหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการศึกษา โดยผู้เรียนมีความสนใจเรียนรู้เมื่อได้ลงมือปฏิบัติสืบค้น ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ในพื้นที่ใกล้เคียง ดังที่ จินดา พราหมณ์ชู (2553: 20) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการ เรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานขั้นที่ 2 ขั้นลงมือปฏิบัติงาน เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ร่วมมือกันทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง เช่น การทดลอง การแก้ปัญหา การอภิปรายกลุ่มย่อย การแสดงบทบาทสมมติ การสืบค้นข้อมูล การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนได้ค้นพบความรู้หรือแนวคิดใหม่ด้วย

ขั้นที่ 4 สะท้อนคิดเชื่อมโยงข้อมูล เป็นขั้นที่ครูผู้สอนให้ผู้เรียนเรียบเรียง สรุปความรู้ นำเสนอ รายงานผลข้อค้นพบที่ได้จากการลงมือปฏิบัติ อภิปรายความคิดเห็น เพื่อตอบประเด็นที่ศึกษา ซึ่งผู้เรียน เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างข้อเท็จจริงที่ได้จากข้อค้นพบจากการค้นคว้าข้อมูลหลักฐานจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และมีการอ้างอิง เพื่อตอบประเด็นคำถามที่ได้คาดคะเนไว้ สอดคล้องกับจินดา พราหมณ์ชู (2553: 20) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานขั้นที่ 3 เรียนรู้แนวคิดสำคัญ ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ เรียนรู้เกี่ยวกับแนวคิดที่สำคัญจากการทำกิจกรรม โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำเสนอหรือรายงานผล ข้อค้นพบต่าง ๆ รวมทั้งสรุปความรู้หรือแนวคิดที่ได้จากการค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ครูผู้สอน จะต้องคำนึงถึงความรู้เดิมและความรู้พื้นฐานของผู้เรียนด้วย

ขั้นที่ 5 ประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นขั้นที่ครูผู้สอนนำประเด็นที่ผู้เรียนกำหนดไว้ มากระตุ้นให้ผู้เรียน อธิบายเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ความรู้หรือแนวคิดที่เกี่ยวข้องในสถานการณ์อื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การ ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของผู้เรียน ซึ่งเป็นไปตามที่พิชญ์สินี จักรแก้ว, สกนธ์ชัย ชะนูนันท์, และอัญชลี สิริกุลขจร (2559: 947) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานขั้นที่ 5 การนำไปใช้ใน สถานการณ์ใหม่ ครูผู้สอนนำบริบทสืบค้น เพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้มีการประยุกต์ใช้ความรู้ และพัชรินทร์ ศรี คำ (2559: 29-33) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน ขั้นที่ 4 ขั้นถ่ายโอนโมโนทัศน์ (Transfer) คือ การให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับบริบทในชุมชนตนเองผ่านกิจกรรมการ แก้ปัญหา และอภิปรายถึงแนวทางการนำความรู้หรือโมโนทัศน์ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ใน ชุมชน โดยให้ผู้เรียนอภิปรายเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับบริบทของผู้เรียน

ขั้นที่ 6 ประเมินผลการศึกษา เป็นขั้นที่ครูผู้สอนประเมินการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนนำเสนอผล การศึกษาหลายรูปแบบ โดยผู้เรียนได้จัดทำเป็นรูปเล่มรายงาน จัดทำป้านนิเทศ และออกมานำเสนอ เรื่องราวที่ศึกษาหน้าชั้นเรียน ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับข้อค้นพบและข้อสรุปที่เกี่ยวกับประเด็นที่ ศึกษา ดังที่สิริวรรณ ศรีพหล (2553: 142-145) ได้กล่าวถึงขั้นนำเสนอผลการศึกษา ขั้นนำเสนอผล การศึกษานับเป็นขั้นตอนสำคัญของวิธีสอนโดยใช้ วิธีการทางประวัติศาสตร์ เป็นขั้นการนำเสนอข้อมูล ที่ผ่านการค้นคว้าและสังเคราะห์มาแล้ว มาเรียบเรียงเป็นความรู้และแนวคิดสำคัญ การนำเสนอเนื้อหาในขั้น

นี้ผู้เรียนสามารถเสนอเนื้อหาได้ หลายรูปแบบ เช่น การจัดทำเป็นรายงาน การเขียนเป็นบทความ การบรรยาย อภิปราย สัมมนา หรือเสนอในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น เว็บไซต์ต่าง ๆ ทั้งนี้ผู้เรียนต้องเสนอผลการศึกษาที่น่าสนใจและมี ความสมบูรณ์น่าเชื่อถือ และพัชรินทร์ ศรีคำ (2559: 29-33) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน ขึ้นประเมินผล (Evaluation) เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ว่าผู้เรียนมีความรู้อะไรบ้าง อย่างไร มากน้อยเพียงใด สามารถถ่ายโอนมโนทัศน์ได้มากน้อยเพียงใด และประเมินเจตคติโดยใช้แบบประเมินตนเอง

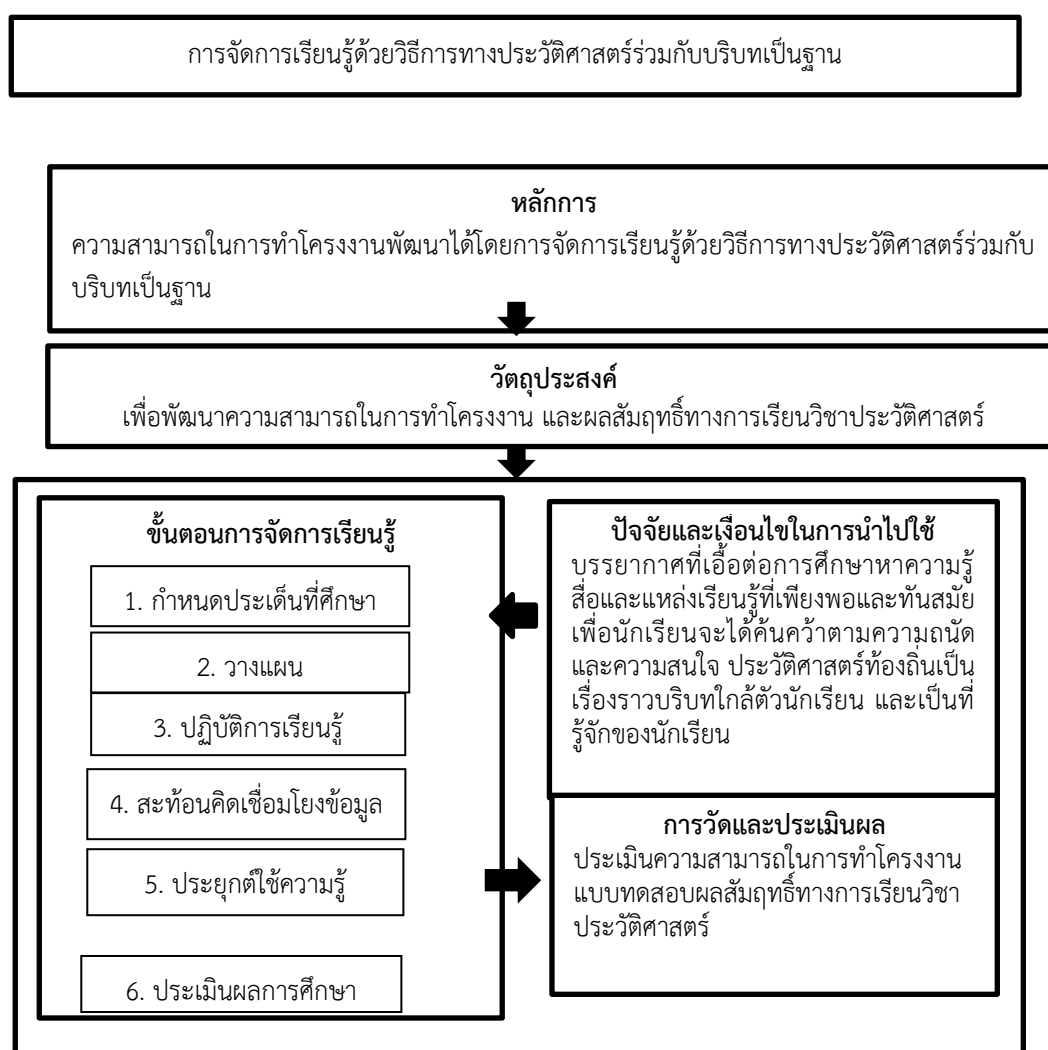
กล่าวโดยสรุปการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน พัฒนาความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง ศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยการลงมือปฏิบัติ นำข้อมูลและหลักฐานจากการศึกษาพิจารณาความสัมพันธ์ของข้อมูลข้อเท็จจริงต่าง ๆ จากบริบทตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับน้ำทิพย์ วิมูลชาติ (2558: 129-131) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการทำโครงงานคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการทำโครงงานคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการประเมินความสามารถในการทำโครงงานคณิตศาสตร์หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น พบว่า ความสามารถในการทำโครงงานคณิตศาสตร์ของนักเรียนอยู่ในระดับ ดี ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 0.29) และเมื่อแยกเป็นรายประเด็นพบว่านักเรียนมีความสามารถเรื่องลงมือทำโครงงานมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 4.00 อยู่ในระดับดีมาก และการกำหนดหัวข้อในการทำโครงงานน้อยที่สุดมีคะแนนเฉลี่ย 2.67 อยู่ในระดับดี

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 15.57 ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 10.93 แสดงให้เห็นว่าการเรียนวิชาประวัติศาสตร์โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน ครูผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากบริบทของผู้เรียน และเรียนรู้จากประสบการณ์จริงในบริบทใกล้เคียงและผู้เรียนมีความรู้จักคุ้นเคย มีการจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง วางแผนอภิปรายร่วมกัน นำเสนอผลการศึกษา เรียนรู้จากแหล่งข้อมูลในบริบทใกล้เคียง สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 25) ที่ระบุว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้การรู้ของตนเอง ตรงกับท้าวทิต ปานพุ่ม และชนมชาติ เชื้อสุวรรณทวี (2560: 108) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เน้นการเชื่อมโยงบริบทจากชีวิตจริงเข้ากับการเรียนการสอน เน้นการใช้สถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่สร้างขึ้นให้มีความสัมพันธ์กับมโนทัศน์ หลักการ กฎ และสิ่งต่าง ๆ ที่สามารถทำให้เข้าใจแนวคิดเหล่านั้นได้ดีขึ้น โดยการจัดการเรียนรู้นี้เน้นกิจกรรมที่ระดมความคิดและแก้ปัญหาาร่วมกันของนักเรียน กระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของสิ่งที่เรียนว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต

เกิดความสนใจในเนื้อหา ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุดซึ่งสอดคล้องกับ ปิยากร แสนชัย (2560: 80-86) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้ประวัติศาสตร์โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบโครงงาน ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 พบว่านักเรียนมีผลการเรียนรู้ประวัติศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

องค์ความรู้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียนโดยคำนึงถึงการพัฒนาความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียน บรรยายภาพที่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่เพียงพอแก่นักเรียนเพื่อนักเรียนได้ค้นคว้าตามความถนัดและความน่าสนใจเพื่อให้เกิดการคิดวิเคราะห์และการจัดการเรียนรู้แบบมีประสิทธิภาพ จากการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยจึงสรุปแนวทางในการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน ตามแผนภาพ ดังนี้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐานอยู่ในระดับดีมาก และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะว่า ครูผู้สอนสามารถนำการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐานไปใช้ได้ ซึ่งการนำจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐานไปใช้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.1 ครูผู้สอนจัดเตรียมสื่อ แหล่งข้อมูลต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่นเพื่อให้นักเรียนสามารถสืบค้นข้อมูลได้หลากหลาย

1.2 ครูผู้สอนนำข้อมูลท้องถิ่นมาบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้ให้มากยิ่งขึ้น

1.3 ครูผู้สอนนำนักเรียนไปเรียนรู้สถานที่จริง เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งถัดไป

จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐานสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน แต่ในระยะหลังการทดลองไปสักระยะความคงทนในการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนลดลง การวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

2.1 ควรศึกษาความคงทนในการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน

2.2 นำการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐานไปบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคที่หลากหลาย

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยผลการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับบริบทเป็นฐาน

เอกสารอ้างอิง

- दनय़ ไซยโยธา. (2534). **หลักการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษา**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ปิยากร แสนชัย. (2560). **การพัฒนาผลการเรียนรู้ประวัติศาสตร์โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับ วิธีการทางประวัติศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ หน้า 48.
- มณฑล จันทร์แจ่มใส. (2558). **โครงการถอดชุดประสบการณ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน: กรณีศึกษา การบูรณาการการจัดการเรียนรู้วิชาออกแบบสถาปัตยกรรมกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย**. วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร. 10(1), 143-156.
- วิจารณ์ พานิช. (2557). **นวัตกรรมสู่การเป็นประเทศแห่งการศึกษา**. 12 ตุลาคม 2563, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/565909> หน้า 84.